

Sygn. akt IV Ua 2/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Zalański (spr.)
Sędziowie:	SSO Jacek Witkowski SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 listopada 2013r.
sygn. akt IV U 210/13

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt IV Ua 2/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25.11.2013r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Siedlcach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 13.05.2013r. i przyznał J. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.04.2013r. do dnia 12.05.2013r.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że

J. S. w okresie od 15 października 2012 r. do 30 listopada 2012 r. oraz od 3 grudnia 2012 r. do 12 kwietnia 2013 r. był niezdolny do pracy z powodów kardiologicznych. W okresie od 13 kwietnia 2013 r. do 12 maja 2013 r. był on natomiast niezdolny do pracy z uwagi na chorobę zakaźną – boreliozę. W dalszej części uzasadnienia Sąd I instancji zgodził się z organem rentowym, iż z dniem 16 kwietnia 2013 r. ubezpieczony wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182

dni. Sąd przeoczył bowiem okoliczność, iż chociaż na niezdolność do pracy J. S. składały trzy takie okresy, z których dwa pierwsze, oddzielone dwudniową przerwą, były spowodowane tą samą chorobą, a trzeci – inną chorobą, to ten ostatni okres nie był poprzedzony żadną przerwą w niezdolności do pracy, a więc również podlegał wliczeniu do tego samego okresu zasiłkowego.

Od wyroku tego apelację złożył organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2005r., Nr 51, poz. 267 ze zm.) poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie tych przepisów. Podnosząc ten zarzut wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2005r., Nr 51, poz. 267 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni.

Z kolei z art. 9 tejże ustawy wynika, iż do okresu zasiłkowego wlicza się: a) wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, b) w przypadku przerw wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej niezdolności do pracy a powstaniem ponownej nie przekracza 60 dni. Nie ulega wątpliwości, że niezdolność do pracy spowodowana chorobą serca, a niezdolność do pracy spowodowana boreliozą były nieprzerwane. Z tego względu okres zasiłkowy został wyczerpany 16 kwietnia 2013r.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 §1 kpc należało orzec jak w wyroku.